

Phần 4: PHÁP THUYẾT GIỚI

Văn gửi dục và thanh tịnh:

(Nếu có việc Phật, Pháp, Tăng, bệnh, hoạn nạn và nuôi bệnh thì cho pháp gửi dục thanh tịnh)

Đại đức nhất tâm niệm! Hôm nay là ngày chúng Tăng bố-tát thuyết giới. Tôi tên là... vì duyên sự... nên như pháp Tăng sự gửi dục thanh tịnh. (Có năm trường hợp gửi dục: Hoặc nói cho ngài dục, hoặc nói tôi nói dục, hoặc nói cho tôi nói dục, hoặc biểu hiện thân tướng, hoặc nói rộng cuối cùng thành gửi dục. Nếu không có người thì gửi dục không thành. Khi tự tứ gửi dục cũng giống như vậy. Chỉ có khác là nói tôi gửi dục tự tứ)

Văn nhận dục thanh tịnh:

(Tùy theo khả năng nhớ tên thì được nhận bấy nhiêu đến Tăng nên thưa như vậy.)

Đại đức nhất tâm niệm! Nhiều Tỳ-kheo trong chúng vì duyên sự như thế tôi nhận dục thanh tịnh cho số đông Tỳ-kheo trong chúng Tăng như pháp sự gửi dục thanh tịnh

Văn chuyển gửi dục thanh tịnh:

(Nhận dục thanh tịnh của vị kia rồi, nhưng sau đó mình có việc xảy ra nên phải đem dục thanh tịnh của mình và người kia chuyển lại cho người khác, thưa:)

Trưởng lão nhất tâm niệm! Tôi Tỳ-kheo tên là... nhận dục thanh tịnh cho nhiều Tỳ-kheo trong chúng. Nay có duyên sự nên những vị kia và tôi như pháp Tăng sự gửi dục thanh tịnh.

Văn bố-tát thuyết giới:

(Đến ngày Bố-tát hoặc vào bữa ăn sáng, hoặc vào bữa ăn trưa vị Thượng tọa xướng)

Hôm nay là ngày Bố-tát, vào thời gian... chúng Tăng hòa hợp, tập họp ở giảng đường thuyết giới. (Nếu có bốn người hoặc bốn người trở lên thì nên tác bạch trước rồi sau mới thuyết giới. Người tác bạch như trong giới đã nói. Nếu chỉ có hai người hoặc ba người thì hưởng đến nhau nói ba lần Bố-tát, nói:)

Trưởng lão nhất tâm niệm! Hôm nay là ngày mười lăm chúng Tăng thuyết giới, tôi tên là... thanh tịnh. (Nói như vậy ba lần. Nếu chỉ một người thì tâm niệm nói:)

Hôm nay là ngày mười lăm chúng Tăng thuyết giới. Tôi tên là ... thanh tịnh. (Nói như vậy ba lần)

Văn báo cho biết thanh tịnh:

(Có ba ngày Bố-tát, hoặc ngày thứ mười sáu, ngày thứ mười lăm

và ngày thứ mười bốn. Nếu có khách, cựu Tỳ-kheo đã nói, chưa nói người đến có trước sau. Chúng có số lượng bao nhiêu hay bằng nhau. Hoặc khách đã nói, sau có cựu Tỳ-kheo đến, số ấy nhiều hay bằng nhau đều phải thuyết giới lại. Nếu số cựu Tỳ-kheo ít thì nên xuất giới ra ngoài thuyết giới. Nếu cựu Tỳ-kheo đã nói giới, sau đó Tỳ-kheo khách đến nhiều hơn số cựu Tỳ-kheo thì phải thuyết giới lại. Nếu số Tỳ-kheo khách ít hơn hay bằng thì nên tự xuất giới ra ngoài thuyết giới. Hoặc thuyết giới cùng ngày mà thời gian thì khác. Số Tỳ-kheo khách và số cựu Tỳ-kheo trước sau hoặc bằng nhau. Nếu sau khi cựu Tỳ-kheo thuyết giới xong Tỳ-kheo khách mới đến với số lượng nhiều thì đợi, đều phải thuyết giới lại. Nếu số khách Tỳ-kheo ít nên bảo thanh tịnh. Nếu sau khi khách Tỳ-kheo thuyết giới cựu Tỳ-kheo đến số nhiều thì đợi, rồi khách Tỳ-kheo cũng thuyết giới lại, còn ít thì bảo thanh tịnh. Theo thứ tự ngồi nghe. Nếu cả chúng đứng dậy, hoặc số nhiều nói hay không nói ý nghĩa đều giống với pháp bảo thanh tịnh ở trên, nói:)

Đại đức Tăng lắng nghe! Tôi tên là... thanh tịnh. (Nói như vậy ba lần rồi ngồi theo thứ tự.)

Văn lược thuyết giới vì có nạn sự và các nhân duyên khác:

Tám nạn sự: Nạn vua, nạn giặc, nạn lửa, nạn nước, nạn bệnh, nạn người, nạn phi nhân và nạn trùng độc. Các nhân duyên khác: Đại chúng

tập họp giường tòa bị thiếu, hoặc trong chúng có nhiều người bệnh, đại chúng tập họp chỗ che không đủ, hoặc trời mưa, hoặc BỐ-tát nhiều, hoặc xảy ra sự tranh chấp, luận A-tỳ-đàm-tỳ-ni, hoặc đêm thuyết pháp đã lâu, mặt trời chưa mọc nên tác pháp Yết-ma thuyết giới, nên tùy theo sự việc gần hay xa, có thể nói rộng giới thì nói rộng, nếu không làm thì như pháp mà trị tội. Có thể nói lược thì lại nói lược, nếu không làm thì như pháp mà trị tội. Nếu nạn sự xảy ra gần quá thì nên đứng dậy đi ngay. Lược thuyết giới là nói lời tựa của giới, còn các việc khác nên nói Tăng thường nghe; hoặc nói lời tựa của giới và bốn trọng tội rồi, còn những việc khác nên nói, Tăng thường nghe. Như vậy cho đến ĐỀ-xá-ni, còn các việc khác cũng nói, Tăng thường nghe.

Pháp giáo giới Tỳ-kheo-ni:

(Khi Tăng thuyết giới, người tụng giới nên hỏi: Có ai sai Tỳ-kheo-ni đến thỉnh giáo giới Ni không? Người nhận giáo thọ nên bạch Tăng:)

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo Ni Tăng những vị tên là... hòa hợp đánh lễ Đại đức Tăng cầu giáo thọ. (Nói ba lần như thế, trong chúng nếu có người giáo thọ nên sai. Nếu không có người thì Thượng tọa nên làm pháp giáo giới cho họ).

Văn yết-ma sai người giáo thọ Tỳ-kheo-ni:

Đại đức Tăng lắng nghe! Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Tăng sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Đây là lời

tác bạch.

Đại đức Tăng xin lắng nghe! Tăng sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Các Trưởng lão nào đồng ý Tăng sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni thì im lặng. Vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã đồng ý sai Tỳ-kheo tên là... giáo thọ Tỳ-kheo-ni. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy nay tôi xin ghi nhận như vậy.

(Người được Tăng sai, khi đến chùa Ni nên dạy tập họp Ni Tăng.)

Trước hết nói tám pháp không nên trái lại:

1. Dù cho Tỳ-kheo-ni trăm tuổi hạ, nhưng khi thấy Tỳ-kheo mới thọ giới nên đứng dậy đón tiếp đảnh lễ và trải tòa thỉnh ngồi. Đây là pháp nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

2. Tỳ-kheo-ni không nên chửi mắng Tỳ-kheo, trách móc Tỳ-kheo, không nên nhục mạ Tỳ-kheo rằng phá giới, phá kiến, phá oai nghi. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

>. Tỳ-kheo-ni không được vì Tỳ-kheo tác cử, tác ức niệm, tác tự ngôn, không được ngăn người khác tìm tội, ngăn nói giới, ngăn tự tứ.

Tỳ-kheo-ni không được quở trách Tỳ-kheo mà Tỳ-kheo có quyền quở trách Tỳ-kheo-ni. Pháp này nên được tôn trọng và khen ngợi, suốt đời không được vi phạm.

4. Thức-xoa-ma-na học giới xong, nên đến Tỳ-kheo Tăng xin thọ đại giới. Pháp này nên được tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

5. Tỳ-kheo-ni phạm tội Tăng tàn phải mỗi nửa tháng ở trước hai bộ Tăng hành Ma-na-đỏa. Pháp này nên được tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

6. Mỗi nửa tháng, Tỳ-kheo-ni phải đến Tăng cầu thỉnh giáo thọ. Pháp này nên được tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

7. Tỳ-kheo-ni không được an cư vào mùa hạ ở chỗ không có Tỳ-kheo. Pháp này phải được tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm.

8. Sau khi an cư xong Tỳ-kheo Ni Tăng nên đến Tỳ-kheo Tăng cầu ba việc tự tứ thấy, nghe và nghi. Pháp này nên tôn trọng và tán thán, suốt đời không được vi phạm. (Nói tám điều không được vi phạm xong, sau đó mới tùy ý thuyết pháp)

Văn Thượng tọa giáo thọ chỉ dạy:

Nơi này không có người giáo thọ, Ni chúng nên Bố-tát như pháp, cẩn thận chớ buông lung. (Ngày mai, khi Ni đến tập họp, người nhận lời chỉ dạy nên trả lại theo như văn này).
